

1) Enligt artikel 15 i rådets åttonde direktiv 84/253/EEG av den 10 april 1984 grundat på artikel 54.3 g i fördraget, om godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper, är det tillåtet för alla medlemsstater att godkänna de personer som uppfyller de villkor som anges i denna artikel, det vill säga de personer som i den berörda medlemsstaten har rätt att utföra lagstadgad revision av de i artikel 1.1 angivna handlingarna och som har utfört sådan revision fram till det datum som avses i artikel 15, utan att kräva att de först avlägger en yrkesexamen.

Artikel 15 i åttonde direktivet 84/253 utgör däremot hinder för att en medlemsstat använder den behörighet som föreskrivs i denna artikel efter den tidsfrist på ett år som börjar löpa det datum då de nationella bestämmelserna varigenom direktivet införlivas börjar tillämpas. Detta datum får under alla omständigheter inte vara senare än den 1 januari 1990.

2) En värdmedlemsstat kan enligt artikel 11 i åttonde direktivet 84/253 godkänna yrkesutövare som redan har godkänts i en annan medlemsstat för att utföra lagstadgad revision av räkenskaper, utan att kräva att de avlägger en yrkesexamen, om de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten anser att deras kvalifikationer är likvärdiga med de kvalifikationer som krävs enligt den nationella lagstiftningen i denna stat, i enlighet med direktivet.

(¹) EGT C 289, 13.10.2001.

DOMSTOLENS DOM

(stora avdelningen)

den 5 oktober 2004

i mål C-397/01–C-403/01 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Lörrach): Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) mot Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV (¹)

(Socialpolitik — Skyddet för arbetstagarnas säkerhet och hälsa — Direktiv 93/104/EG — Tillämpningsområde — Räddningsassistent som medföljer i ambulans inom ramen för den räddningstjänst som bedrivs av Deutsches Rotes Kreuz — Räckvidden av begreppet vägtransporter — Begränsning av veckoarbetstiden — Princip — Direkt effekt — Undantag — Villkor)

(2004/C 300/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen C-397/01–C-403/01 angående begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av

Arbeitsgericht Lörrach (Tyskland), genom beslut av den 26 september 2001 som inkom till domstolen den 12 oktober 2001, i målen mellan Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) och Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV, har domstolen (stora avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puisseochet och J.N. Cunha Rodrigues samt domarna R. Schintgen (referent), F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och K. Lenaerts; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 5 oktober 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) a) Artikel 2 i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet och artikel 1.3 i rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden skall tolkas så att det arbete som utförs av en räddningsassistent inom ramen för en sådan räddningstjänst för akutsjukvård som är i fråga i målen vid den nationella domstolen omfattas av nämnda direktivs tillämpningsområde.

b) Begreppet "vägtransporter" i den mening som avses i artikel 1.3 i direktiv 93/104 skall tolkas så att det inte omfattar verksamhet i form av en räddningstjänst för akutsjukvård, trots att denna åtminstone delvis består i att använda ett fordon och följa med patienten under transporten till sjukhus.

2) Artikel 18.1 b i, första strecksatsen, i direktiv 93/104 skall tolkas så att denna bestämmelse kräver att varje arbetstagare har lämnat ett individuellt medgivande, som skall vara uttryckligt och lämnat av fri vilja, för att den maximala veckoarbetstiden på 48 timmar enligt artikel 6 i direktivet med giltig verkan skall kunna överskridas. Det är i detta hänseende inte tillräckligt att det i den berörda personens anställningsavtal finns en hänvisning till ett kollektivavtal som tillåter ett sådant överskridande.

3) Artikel 6 punkt 2 i direktiv 93/104 skall tolkas så att, under de omständigheter som är i fråga i målen vid den nationella domstolen, denna bestämmelse utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat som, beträffande tjänstgöring i form av beredskap (Arbeitsbereitschaft) som utförs av en räddningsassistent inom ramen för en räddningstjänst för akutsjukvård som bedrivs av en organisation som Deutsches Rotes Kreuz, får till följd att det, i förekommande fall genom ett kollektivavtal eller en företagsöverenskommelse som grundas på ett sådant avtal, är tillåtet att överskrida den maximala veckoarbetstiden på 48 timmar som fastställs i nämnda bestämmelse.

— Nämnda bestämmelse uppfyller samtliga villkor som krävs för att den skall ha direkt effekt.

— Vid avgörandet av ett mål där parterna enbart består av enskilda, är den nationella domstolen, när den tillämpar bestämmelser i nationell rätt som antagits för att införliva de skyldigheter som följer av ett direktiv, skyldig att beakta samtliga bestämmelser i nationell rätt och, i den utsträckning det är möjligt, tolka dessa mot bakgrund av direktivets ordalydelse och syfte för att uppnå ett resultat som är förenligt med det mål som eftersträvas i direktivet. I målen vid den nationella domstolen skall denna domstol således göra allt som är möjligt inom ramen för dess behörighet för att hindra ett över-skridande av den maximala veckoarbetstiden på 48 timmar som följer av artikel 6 punkt 2 i direktiv 93/104.

(¹) EGT C 3, 5.1.2002.

DOMSTOLENS DOM

(plenum)

av den 5 oktober 2004

i mål C-475/01: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (¹)

(Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 90 första stycket EG — Punktskatter på alkohol och alkoholdrycker — Tillämpning av en lägre skattesats på ouzo än på andra alkoholdrycker — Huruvida denna skattesats är förenlig med ett direktiv mot vilket talan inte väckts inom den i artikel 230 EG föreskrivna fristen)

(2004/C 300/04)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, plenum (ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puisseochet och J. N. Cunha Rodrigues samt domarna R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric och S. von Bahr (referent); generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett), har den 5 oktober 2004 avkunnat dom i mål C-475/01: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och M. Condou Durande), med stöd av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: K. Manji), mot Republiken Grekland (ombud: A. Samonirantou och P. Mylonopoulos) angående talan om fördragsbrott med stöd av artikel 226 EG som väckts den 6 december 2001. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Talan ogillas.

2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.

3) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 68, 16.3.2002.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 14 oktober 2004

i mål C-36/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH mot Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Fri rörlighet för varor — Restriktioner — Allmän ordning — Mänsklig värdighet — Skydd av grundläggande värden som garanteras i den nationella författningen — Spel med virtuellt dödande)

(2004/C 300/05)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Rosas (referent), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts och S. von Bahr); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitiesekreterare: avdelningsdirektör M.-F. Contet), har den 14 oktober 2004 avkunnat dom i mål C-36/02: Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH mot Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn angående en begäran enligt artikel 234 EG från Bundesverwaltungsgericht (Tyskland), som inkom till domstolen den 12 februari 2002, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Gemenskapsrätten utgör inte hinder mot att en näringsverksamhet, som består i anordnandet i vinstsyfte av spel där dödande av människor simuleras, förbjuds genom en nationell åtgärd som vidtagits för att skydda den allmänna ordningen på grund av att den mänskliga värdigheten åsidosätts genom verksamheten.

(¹) EGT C 109, 4.5.2002.